

Pedagog szkolny

PEDAGOG SZKOLNY

mgr MONIKA ŁASAK

TERAPIA PEDAGOGICZNA - ZAJĘCIA REWALIDACYJNE - ZAJĘCIA KOREKCYJNO-KOMPENSACYJNE

GODZINY PRACY PEDAGOGA SZKOLNEGO

PEDAGOG	PONIEDZIAŁEK	WTOREK	ŚRODA	CZWARTEK	PIĄTEK
MONIKA ŁASAK	12:30-14:30	Konsultacje Porady (dla rodziców, nauczycieli) 11:30-13:00	12:00-13:30 14:30-15:15	Konsultacje Porady (dla rodziców, nauczycieli) 11:30-12:30	10:45-11:30 12:45-13:30
kontakt: tel.15/8682702 wew.23 e-mail: monika-lasak@wp.pl e-mail: quesasa15@gmail.com					

Informacja DLA rodziców

na temat potencjalnych zagrożeń związanych ze stosowaniem elektronicznych papierosów

Na przestrzeni ostatnich lat pojawiły się nowe zagrożenia dla zdrowia publicznego, tzw. elektroniczne papierosy (e-papierosy). Są one postrzegane jako mniej szkodliwe, dlatego młodym ludziom wydają się szczególnie atrakcyjne.

E-papierosy oraz tytoń podgrzewany pozwalają ukryć nawyk palenia. Tym samym eliminują istotny czynnik chroniący młodzież przed sięganiem po papierosy, jakim jest strach przed wykryciem nałogu przez rodziców. Dlatego też w łatwy sposób otwierają furtkę do palenia papierosów w przyszłości.

Co to są e-papierosy?

E-papieros to inaczej elektroniczny system dostarczający nikotynę.

E-papierosy to urządzenia elektroniczne, które podgrzewają ciecz i wytwarzają aerozol lub mieszanę małych cząstek w powietrzu. Mają wiele kształtów i rozmiarów. Większość z nich ma baterię, element grzewczy i miejsce na tzw. *liquid*. Niektóre e-papierosy wyglądają jak zwykłe papierosy, cygara lub fajki. Inne przypominają pamięć USB, długopis lub przedmioty codziennego użytku.

Papierosy elektroniczne funkcjonują pod różnymi nazwami: e-papierosy, e-fajki lub systemy dostarczania nikotyny (ENDS).

W skład *e-liquidu* wchodzi: glikol propylenowy i/lub gliceryna, woda lub etanol, nikotyna (od 0 do 20 mg/ml) oraz dodatki smakowo-zapachowe. Obecnie istnieje ponad 8000 różnych rodzajów *e-liquidu* o owocowych bądź słodkich smakach (m.in.: czekolada, popcorn, guma balonowa, wanilia), które mają na celu zachęcić młode osoby do sięgnięcia po e-papierosa.

Korzystanie z e-papierosa jest czasem nazywane „wapowaniem” lub „JUULINGIEM”.

Jak działają e-papierosy?

E-papieros działa na zasadzie podgrzewania płynu (*e-liquid*) do temperatury około 200°C, tworząc przy tym aerozol, który jest wdychany przez użytkownika. Zwykle zawiera on nikotynę, aromaty i inne substancje chemiczne.

Użytkownicy wdychają aerozol z e-papierosów do płuc. Mogą go również wdychać osoby postronne, gdy użytkownik wydycha go w powietrze.

Warto zwrócić również uwagę na fakt, że urządzenia do palenia e-papierosów mogą być używane do dostarczania substancji psychoaktywnych.

Co znajduje się w aerozolu z e-papierosa?

Aerozol z e-papierosów jest szkodliwą „parą wodną”. Aerozol do e-papierosów, który użytkownicy wdychają, może zawierać szkodliwe substancje, w tym:

- acetaldehyd,
- formaldehyd,
- akroleinę,
- propanal,
- nikotynę,
- aceton,
- o-metyl-benzaldehyd,
- karcinogenne nitrozaminy.

Użycie e-papierosa powoduje emisję pyłu zawieszonego (PM2.5) oraz najdrobniejszych cząstek (UFPs), których stężenie wzrasta w powietrzu otaczającym e-palacza.

Co to jest JUUL?

JUUL to forma e-papierosa – urządzenie do vapingu o systemie zamkniętym, które nie jest przeznaczone do napełniania. Inteligentny mechanizm podgrzewający w urządzeniach JUUL wytwarza aerozol. Został zaprojektowany tak, aby ograniczać spalanie. Akumulator urządzenia JUUL ładuje się przez stację dokującą USB.

Wszystkie e-papierosy JUUL mają wysoką zawartość nikotyny. Według producenta pojedyncza kapsułka JUUL zawiera tyle samo nikotyny, co paczka 20 zwykłych papierosów. Produkt jest dostępny tylko w wysokich stężeniach nikotyny, co może powodować u niektórych nastolatków szybki rozwój uzależnienia. JUUL używa płynnych wkładów nikotynowych zwanych „podami”, które są dostępne w smakach atrakcyjnych dla młodzieży.

Problem używania e-papierosów

W Polsce papierosy istnieją już od 13 lat, jednak ich prawdziwa ekspansja na naszym rynku nastąpiła w latach 2008-2009. W tym okresie powstało najwięcej firm handlujących tymi produktami, a za tym nastąpił lawinowy wzrost liczby użytkowników papierosów elektronicznych. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) alarmuje, iż właśnie w latach 2008-2012 w krajach Ameryki Płn., UE i Korei Płd. co najmniej dwukrotnie zwiększyła się liczba osób dorosłych używających tych produktów.

E-papierosy zyskały największą popularność wśród młodzieży. Przykładem są Stany Zjednoczone, w których w 2011 roku e-papierosów używało 1,4% gimnazjalistów i 2,7% uczniów szkół średnich, a już rok później e-papierosy paliło odpowiednio 4,7% i 10% uczniów tych szkół. Innym przykładem może być Wielka Brytania. W 2013 roku 7% młodych mieszkańców tego kraju w wieku 11-18 lat zadeklarowało, iż przynajmniej raz w życiu korzystało z elektronicznych papierosów. W 2015 roku liczba ta wzrosła do 13%!

Polska negatywnie wyróżnia się na tle innych państw. Odsetek użytkowników elektronicznych papierosów jest bardzo wysoki, szczególnie w grupie nastolatków i młodych dorosłych. Coraz więcej uczniów przychodzi do szkoły z elektronicznymi papierosami. Wielu z nich pali podczas przerw. Mimo, że szkoły wprowadzają regulaminy o zakazie używania e-papierosów, nie powoduje to spadku liczby użytkowników. Badania porównawcze przeprowadzone w 2011 roku i w 2014 roku wśród uczniów w wieku 15-19 lat wskazują, że liczba polskich nastolatków, którzy próbowali e-papierosa, wzrosła od 2011 roku sześciokrotnie. Nawet 30% uczniów w wieku od 15 do 19 lat regularnie pali elektroniczne papierosy, a 60% spróbowało ich co najmniej raz w życiu.

Ponad połowa badanych (54,8%) uważała, że e-papierosy są dużo bezpieczniejsze niż zwykłe papierosy! Używanie e-papierosów jest traktowane przez młodzież jako mniej ryzykowne. Ponadto e-papierosy wyglądają atrakcyjnie, co osłabia negatywne przekonania na temat ich wpływu na zdrowie. Młodzież nie zdaje sobie sprawy, że e-papierosy tak samo uzależniają i tak samo negatywnie wpływają na zdrowie jak papierosy tradycyjne.

Jakie jest ryzyko zdrowotne związane z używaniem e-papierosów?

Istnieją dowody na to, że młodzi ludzie, którzy używają e-papierosów, mogą częściej palić papierosy w przyszłości.

Istnieją udokumentowane przypadki zatruc pływem z e-papierosów wśród dzieci oraz osób dorosłych.

Układ narządów	Skutki zdrowotne wynikające z użycia e-papierosa
Układ oddechowy	- podrażnienie górnych i dolnych dróg oddechowych (Vardavas et al., 2012), - zapalenie oskrzeli, kaszel, zmiany rozedmowe w płucach (Scheffler et al., 2015; Grana et al., 2014).
Układ immunologiczny	- indukcja stanu zapalnego w drogach oddechowych (Scott et al., 2018), - zmniejszenie wydajności układu odpornościowego (Sussan et al., 2015), - zwiększone ryzyko wystąpienia zapalenia płuc (Miyashita et al., 2018).
Ośrodkowy układ nerwowy	- zmiany behawioralne (Grana et al., 2014), - upośledzenie pamięci (modele zwierzęce) (Farsalinos et al., 2014), - skurcze mięśni i drżenie mięśni (Farsalinos et al., 2014).
Pozostałe układy	- podrażnienie oczu (Grana et al., 2014), - kontaktowe zapalenie skóry i oparzenia (Hess et al., 2017), - nudności i wymioty (Hess et al., 2017), - podrażnienie błony śluzowej gardła i jamy ustnej (Jensen et al., 2015).

Co więcej, badania naukowe opublikowane w 2019 r. (Caporale et al., 2019) pokazują, że nawet beznikotynowe e-papierosy mogą być szkodliwe dla zdrowia, uszkadzając śródbłonek naczyń krwionośnych.

Najnowsze doniesienia medialne (z 23 sierpnia 2019 r.) donoszą o pierwszej śmierci dorosłego pacjenta związanej z ciężką chorobą układu oddechowego. Zgon jest wiązany z użyciem e-papierosów. Amerykańskie szpitale głośno mówią o coraz większej liczbie bardzo młodych osób palących e-papierosy, które trafiają do szpitali z problemami oddechowymi. Jedynym czynnikiem wspólnym w tych przypadkach jest używanie *e-liquidów*.

Co zrobić, aby uchronić dzieci przed używaniem e-papierosów?

- Daj dobry przykład. Jeśli palisz, nigdy nie jest za późno na rzucenie palenia.
- Porozmawiaj ze swoim dzieckiem lub nastolatkiem o tym, dlaczego e-papierosy są dla nich szkodliwe. Nigdy nie jest za późno na pierwszy krok.
- Poinformuj dziecko, jaki jest twój stosunek do wszystkich wyrobów tytoniowych. Wyraź zdecydowany sprzeciw dla stosowania takich produktów. Uzasadniaj, dlaczego nie są one bezpieczne.
- Porozmawiaj z nauczycielami na temat egzekwowania zakazu palenia tytoniu na terenie szkoły oraz szkolnego programu zapobiegania paleniu tytoniu.

PRAKTYCZNE PORADY DLA RODZICÓW

Karać czy nagradzać dziecko?

Karać czy nagradzać? To pytanie stawiają sobie wszyscy rodzice i nauczyciele. Odpowiedź zależy m.in. od przyjętego systemu wartości, własnych doświadczeń jako dziecka i jako dorosłego w relacji z dzieckiem, a także od wiedzy na temat rozwoju człowieka.

Nagrody

Nagroda, by spełniała swoje zadanie bodźca wzmacniającego pożądane zachowania dziecka, musi spełniać kilka funkcji:

- Dostarczać dziecku przyjemności, radości, poczucia satysfakcji.
- Wzmacniać jego poczucie własnej wartości i wiary we własne możliwości.
- Realizować potrzebę bycia ważnym, uznawanym, szanowanym.
- Wzmacniać więzi emocjonalne z osobami nagradzającymi dziecko.
- Zachęcać do nowych wyznań.

Nagradzanie spełnia swoje funkcje, gdy:

- Wynagradza działania dziecka wymagające dodatkowego wysiłku.
- Zaspokaja potrzeby i pragnienia dziecka. Trzeba dobrze poznać dziecko, by wiedzieć, czego pragnie!
- Następuje bezpośrednio po konkretnym zachowaniu dziecka, aby kojarzyło nagrodę z danym zachowaniem.
- Jest urozmaicone i sporadyczne. Dziecko nie oczekuje wówczas stale nagrody za każde zachowanie zgodne z wolą dorosłego, a nagroda nie traci wartości w jego oczach.

Rodzaje nagród

Nagrodą może być wszystko, co sprawia dziecku przyjemność, np. wyjście do kina, kupno nowej książki, przyznawanie przywilejów. Jednak tym, co najbardziej nagradza, jest doznanie miłości ze strony rodziców. Pochwała, uśmiech, przytulenie i ciepłe słowa to najsilniej motywujące nagrody, jednocześnie rozwijające poczucie własnej wartości i wiarę w siebie.

Pamiętaj!

- Nagrody powinny się odwoływać do wartości niematerialnych (uznanie, szacunek). Dzięki temu dziecko stopniowo zacznie się zachowywać w pożądany sposób nie z chęci zadowolenia rodziców/opiekunów, ale ze względu na kształtujący się własny system wartości.
- Nie dawaj dziecku pieniędzy w nagrodę! Dając pieniądze pokażesz mu, co naprawdę liczy się w życiu i nauczysz je interesowności. Gdy przestaniesz stosować tego typu nagrodę, dziecko z pewnością będzie niezadowolone. Nie będzie też rozumiało nowej sytuacji i Twojego postępowania.
- Chwaląc dziecko, wyrażaj uznanie i zadowolenie adekwatne do jego zachowania. Nie reaguj nadmiernie (Och, to nieprawdopodobne, jak cudownie posprzątałeś!!!) – dziecko może się poczuć zakłopotane, zawstydzone i zmieszane, wiedząc, że rodzic – z nieznanym mu przyczyn przesadza.

Kary

Wiele badań dotyczących motywującego wpływu kar i nagród na zachowanie ludzi wskazuje, że karanie (szczególnie, gdy są to kary o charakterze upokarzającym werbalnie lub fizycznie) nie jest skuteczne. Przeciwnie – wywołuje ogromny żal, gniew i pragnienie zemsty. Wprawdzie chwilowy efekt zostaje osiągnięty – dziecko powstrzyma się przed niepożądanymi działaniami, jednak jego zachowanie motywowane jest głównie lękiem i chęcią uniknięcia bólu. Z

biegiem czasu dziecko może przyzwyczać się do tego typu upokarzających kar i rozwinąć w sobie poczucie dumy z nieokazywania przeżywanych uczuć, zaprzeczanie im lub – co gorsza- zidentyfikuje się z „oprawcą”, stając się prześladowcą słabszych od siebie osób.

Celem kary jest pomoc w eliminowaniu niepożądanych zachowań oraz zmniejszanie prawdopodobieństwa ich wystąpienia w przyszłości. Odpowiednio dobrane, starannie przemyślane kary mogą sprzyjać rozwijaniu u dziecka poczucia odpowiedzialności i umiejętności przewidywania konsekwencji swoich działań na podstawie rozpoznawania, co jest dobre, a co złe.

Rodzaje kar

- Kary naturalne - gdy np. dziecko celowo zniszczyło zabawkę, to przez pewien okres, stosunkowo krótki, nie dostaje nowej. Raczej dla młodszych dzieci.
- Zadośćuczynienie - zrekompensowanie strat, np. w postaci naprawy zniszczonej rzeczy, przeprosin.
- Izolacja - wyłączenie dziecka na pewien okres z danej sytuacji. Gdy dziecko jest np. agresywne w stosunku do innej osoby, prosimy, by się na pewien czas oddaliło (wyszło do swojego pokoju). Gdy będzie spokojniejsze - może wrócić. Uwaga! Karę tę należy stosować wyjątkowo, raczej w stosunku do starszych dzieci.
- Słowna dezaprobata - upomnienie, nagana, wyrażana także językiem ciała: tonem i mimiką najlepiej „komunikatem Ja”, np.:
Czuję złość, kiedy tak krzyczysz na swoją siostrę. Nie podoba mi się takie zachowanie. Myślę, że ona może się bardzo bać. Chciałabym, żebyś upomniał ją, żeby nie ruszała twoich rzeczy, kiedy jeszcze jesteś spokojny. Czy możemy się tak umówić?
- Ograniczanie uprawnień lub odebranie przyznanych przywilejów.

Zanim ukarzesz swoje dziecko - pomyśl!

- Jakie mogą być motywy dziecka?
- Jakie są Twoje motywy?
- Co dziecko chciałoby powiedzieć swoim zachowaniem?
- Jak Twoja reakcja zostanie odebrana przez dziecko?
- Co zrozumie i czego nauczy się dziecko o sobie, Tobie i świecie, gdy zastosujesz określoną karę?
- Czego chciałbyś nauczyć dziecko, stosując karę, i jak mógłbyś je tego nauczyć, odwołując się do innych środków?

Pamiętaj!

- Zawsze szczegółowo przemyśl decyzję o ukaraniu dziecka i rób to tylko wówczas, gdy zawiodą inne środki wpływania na jego niepożądane zachowanie.
- Kara powinna być sprawiedliwa i stopniowalna. Nie karz surowo za niewielkie przewinienie.
- Kara powinna być wymierzona we właściwym czasie. Nie odwlekaj jej.
- Dostosuj karę do wrażliwości dziecka.
- W trakcie odbywania przez dziecko kary nie unikaj go. Bądź z nim w kontakcie.
- Zanim ukarzesz dziecko, sprawdź czy jest świadome popełnionego przewinienia.
- Oceniaj nie dziecko, lecz jego zachowanie.
- Zawsze znajdź czas, by - zanim wymierzysz karę - wysłuchać wyjaśnień dziecka. Bądź elastyczny - zmień rodzaj kary, jeśli dziecko okazuje skruchę.
- Bądź konsekwentny.
- Nie poniżaj i w żaden sposób nie naruszaj godności osobistej dziecka.
- Nie stosuj kar cielesnych. Nie bij!

Na podstawie „Trudne sytuacje w szkole podstawowej”, wyd. RAABE

Pedagog szkolny, czy go lubicie czy nie, jest jedną z najbardziej odpowiednich osób w szkole, do której możecie się zgłaszać ze swoimi problemami. Ma obowiązek zachować w tajemnicy, to co mu powiecie, o ile planowane działania nie będą zagrażać waszemu życiu bądź zdrowiu. On wie najlepiej, gdzie szukać pomocy, gdzie skierować w razie problemów emocjonalnych, psychicznych, rodzinnych czy nawet towarzyskich, których sami nie potraficie rozwiązać. Nie bójcie się wejść do pokoju pedagoga szkolnego i powiedzieć "mam problem". Z pewnością was wysłucha. Pedagog szkolny jest dla wszystkich uczniów, jest po to żeby pomóc.

POMOC PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNA

WAŻNE TELEFONY:

116 111 **BEZPŁATNY OGÓLNOPOLSKI TELEFON ZAUFANIA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY**

800 12 00 12 **NIEBIESKA LINIA DLA OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE**

800 12 12 12 **TELEFON ZAUFANIA RZECZNIKA PRAW DZIECKA**

15 868 26 36 **PORADNIA PSYCHOLOGICZNO PEDAGOGICZNA W OPATOWIE**

15 868 44 09 **POWIATOWE CENTRUM POMOCY RODZINIE W OPATOWIE**

800 060 800 **INFOLINIA GŁÓWNEGO INSPEKTORA SANITARNEGO**

800 100 100 **TELEFON DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI W SPRAWACH BEZPIECZEŃSTWA DZIECI I MŁODZIEŻY**

801 199 990 **OGÓLNOPOLSKI TELEFON ZAUFANIA NARKOTYKI - NARKOMANIA**

Jeżeli potrzebujesz pomocy:

- **nie potrafisz poradzić sobie z jakąś sytuacją**
- **nie wiesz kogo poprosić o pomoc**
- **wstydzisz się o tym rozmawiać z najbliższymi**

w tym miejscu znajdziesz numery telefonów, adresy stron internetowych, gdzie uzyskasz pomoc.

PRZEMOC, BICIE, WYKORZYSTYWANIE, PROBLEMY W DOMU, PROBLEMY W SZKOLE, DZIECIĘCY TELEFON ZAUFANIA RZECZNIKA PRAW DZIECKA

800 12 12 12

Połączenie na Ten numer jest **bezpłatnie** z każdego telefonu stacjonarnego oraz za pośrednictwem strony internetowej www.brpd.gov.pl

Od poniedziałku do piątku **od godziny 8.15 do 20.00** dyżurują specjaliści, czekający na telefon od dzieci które potrzebują pomocy.

TELEFON ZAUFANIA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY FUNDACJI DZIECI NICZYJE

116 111

Połączenie na Ten numer jest **bezpłatnie** z każdego telefonu stacjonarnego i komórkowego, możesz porozmawiać o swojej trudnej sytuacji życiowej i uzyskać pomoc anonimowo tzn. że nie musisz podawać swoich danych takie jak : imię, nazwisko, adres zamieszkania.

NIELEGALNE TREŚCI W INTERNECIE, NIEPOKOJĄCE ZDJĘCIA, KTÓRE ZNALAZŁEŚ W INTERNECIE

800 100 100

- **www.dyzurnet.pl**

Jeżeli jesteś użytkownikiem Internetu i natknąłeś się na treści lub zdjęcia w nim zamieszczone, które Cię niepokoją : są nieprzyzwoite, obraźliwe, zawierają zdjęcia pornograficzne z udziałem dzieci lub propagują rasizm, ksenofobię zgłoś ten fakt poprzez formularz zamieszczony na stronie :

- **http://dyzurnet.pl/zglos_nielegalne_tresci.html**

Specjaliści z **www.dyzurnet.pl** odbiorą twoje zgłoszenie, zweryfikują je pod względem naruszenia prawa i podejmą stosowne środki. Reagując w ten sposób chronisz inne dzieci korzystające z Internetu i podnosisz bezpieczeństwo korzystania z Internetu.

TELEFON helpline.org.pl i strona **www.helpline.org.pl**

Dzwoniąc pod numer 800 100 100 lub wchodząc na stronę internetową **www.helpline.org.pl** uzyskasz pomocne informacje jak bezpiecznie korzystać z Internetu oraz z telefonu komórkowego, jak radzić sobie z trudnymi sytuacjami, które spotykają Cię w związku z korzystaniem z Internetu oraz telefonu komórkowego, co zrobić gdy dostajesz obraźliwe maile lub sms-y.

PAMIĘTAJ, ŻE NIE JESTEŚ SAM!

JEST DUŻO LUDZI, KTÓRZY SĄ GOTOWI CI **POMÓC**. W PERWSZEJ KOLEJNOSCI ZAWSZE ZWRACAJ SIĘ O POMOC DO RODZICÓW, WYCHOWACY W SZKOLE, BABCI, DZIADKA, OSOBY, DO KTÓREJ MASZ **ZAUFANIE**.

PAMIĘTAJ, ŻE MILCZENIE NIE ZAWSZE JEST ZŁOTEM. **MÓW** O SWOIM PROBLEMIE, NIE WSTYDŹ SIĘ, UKRYWANIE I DUSZENIE PROBLEMÓW W SOBIE NIE POMAGA W ICH ROZWIĄZYWANIU.

POZWÓL POMÓC SOBIE I INNYM DZIECIOM!

O dyskryminacji słów kilka.....

Co mówi prawo?

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 32

1. Wszyscy wobec prawa są równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.
2. Nikt nie może być dyskryminowany w sensie politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Art. 256

&1.Kto publicznie(...) nawołuje do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość podlega karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Kilka ważnych pojęć

Dyskryminacja- traktowanie danej osoby mniej przychylnie ze względu na jakąś cechę np. niepełnosprawność, płeć, religię, narodowość, kolor skóry, orientację seksualną.

Przykłady dyskryminacji:

Rasizm- dyskryminacja osób ze względu na kolor skóry

Homofobia- wrogość wobec osób o odmiennej orientacji seksualnej

Ksenofobia-dyskryminacja osób ze względu na pochodzenie, narodowość, niechęć do cudzoziemców (np. nienawiść do Żydów)

Atrakcjonizm- dyskryminacja ze względu na wygląd zewnętrzny

Dyskryminacja religijna- wrogość do osób wyznających inną religię

Przejawy dyskryminacji:

- Napaść słowna lub fizyczna
- Zakaz wstępu do lokalu
- Odmówienie pomocy
- Izolacja osób
- Pozbawienie praw
- Zamieszczanie symboli
- Niszczenie miejsc kultu, pomników, świątyń
- Ograniczenie możliwości zatrudnienia

- Ograniczenie możliwości osiedlania się (getta)
- Bariery architektoniczne

ZACHOWANIA DYSKRYMINUJĄCE WYNIKAJĄ CZĘSTO

Z MYŚLENIA STEREOTYPOWEGO. POLEGA ONO NA BŁĘDNYCH UOGÓLNIENIACH, OPINIACH DOTYCZĄCYCH DANEJ GRUPY. TAKI SPOSÓB MYŚLENIA SPRAWIA, ŻE TRAKTUJEMY WSZYSTKICH JEJ CZŁONKÓW JEDNAKOWO, MIMO, ŻE SIĘ OD SIEBIE RÓŻNIĄ. KAŻDY JEST PRZECIEŻ INNY, ALE KAŻDY STANOWI NAJWIĘKSZĄ WARTOŚĆ JAKO CZŁOWIEK.

Przykłady błędnych stereotypów:

- Każdy Cygan to złodziej
- Kobiety są słabe
- Rudzi są fałszywi

Czy jestem tolerancyjny....

Ważne jest wypracowanie w sobie postawy TOLERANCJI. **W Deklaracji UNESCO państwa członkowskie zdefiniowały pojęcie TOLERANCJI.**

Oto definicja:

- **Respektowanie cudzych praw i cudzej własności;**
 - **Uznanie i akceptacja różnic indywidualnych;**
- **Umiejętność słuchania, komunikowania się i rozumienia innych;**
 - **Docenianie różnorodności kultur;**
 - **Otwarcie na cudze myśli i filozofię;**
 - **Ciekawość i nieodrzućanie nieznanego;**
 - **Uznanie, że nikt nie ma monopolu na prawdę**

„Tolerancja – wartość, która czyni możliwym pokój – przyczynia się do zastąpienia kultury wojny kulturą pokoju.”

(z Deklaracji Zasad Tolerancji)

Gdzie szukać pomocy?

Niektóre instytucje powołane do walki o prawa osób dyskryminowanych.

Rzecznik Praw Obywatelskich-zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania jest on niezależnym organem zajmującym się osobami, które doświadczają nierównego traktowania

Rzecznik Praw Dziecka-rozpatruje sprawy dotyczące dyskryminowania dzieci

Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych-wspiera osoby doświadczające nierównego traktowania z powodu niepełnosprawności